

Jeg gentager lige: Borgere, som i forvejen har ganske lidt i dagpenge, i pension, i kontanthjælp eller anden overførselsindkomst, skal betale for, at nogle særligt udvalgte forældre skal på kursus. Under trusler om at miste penge skal de genopdrages. Det er ganske usmageligt.

I Enhedslisten har vi det menneskesyn, at alle forældre ønsker det bedste for deres børn. Desværre er der nogle, som ikke magter opgaven som forældre enten i en kort eller en længere periode. Der skal børn og forældre selvfølgelig have hjælp, men de skal ikke straffes, og de skal slet ikke straffes to gange.

Forældrene bliver først straffet ved at se, at deres barn har det skidt, måske klarer sig dårligt i skolen, og dernæst skal de straffes af samfundet både økonomisk og ved en langt mere omfattende kontrol og overvågning. Det udstøder mennesker frem for at inkludere dem i fællesskabet.

Børnene straffes ved, at deres forældre får langt færre penge og dermed færre muligheder for at give dem det basalt nødvendige som f.eks. vinterstøvler eller nyt tøj.

Regeringens forslag indbefatter også, at børnene skal spørges om, hvad de synes om forældrepålæg. Jeg spørger bare: Hvad skal de dog svare?

Kl. 16.10

Enhedslisten kunne ønske sig, at kommunerne ikke var så økonomisk trængte, som de er i dag, men at de fik mulighed for at varetage de opgaver for børn og unge, som kommunerne bør være ansvarlige for, men på en ordentlig og sober måde, hvor man i respekt for familierne tilbød dem den nødvendige hjælp.

Hvis socialarbejderne ikke var så stressede og underbemandede, ville de have langt nemmere ved at udvise respekt og ligeværd. De ville have langt nemmere ved at komme ud af kontorerne og få tid til de nødvendige hjemmebesøg, besøg på børnenes institutioner osv. Man burde kort sagt give familierne og socialarbejderne nogle ordentlige vilkår til at udvikle modeller, hvor et anstændigt menneskesyn hersker. Det vil være den rigtige vej, og på den baggrund kan vi altså ikke støtte det her forslag.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Når man nu har hørt Enhedslistens ordfører, er det klart, at så vil der komme til at stå straf og straf med store fede typer på det her forslag. En-

hedslisten tåler jo ikke, at man går ind og viser konsekvens.

Jeg vil lige gøre ordføreren opmærksom på, at et forældrepålæg jo ikke er det første, man griber til. Der har været et længere forløb forud, hvor ikke engang de sociale myndigheder har kunnet få løst op for de problemer, familierne havde.

Vi mener, at det er relevant, og det er også derfor, at vi støtter forslaget. Enhedslistens ordfører spurgte, hvorfor Dansk Folkeparti kunne støtte det, for det kunne han ikke forstå. Vi støtter det netop, fordi pædagogik ikke hjælper. Det er mennesker, der er uden for pædagogisk rækkevidde. Vi har prøvet med det søde i årevis. Nu er vi nødt til at prøve at indføre noget med konsekvens.

Jeg vil spørge Enhedslistens ordfører: Når man ikke vil straffe, og når man ikke vil tage strengere midler i brug, hvad vil man så fra Enhedslistens side? Skal det være pædagogik, pædagogik og atter pædagogik, som ikke virker? Det har vi jo set.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu sagde jeg ikke det ringeste om, at jeg ikke kunne forstå, at Dansk Folkeparti støttede det forslag eller ej. Jeg kan egentlig godt forstå, at Dansk Folkeparti kan støtte det her forslag, for der er tale om en politik, hvor man siger, at der er nogle bestemte grupper i det her land, som man mener er uden for pædagogisk rækkevidde. Så det eneste, man kan finde på, er at bringe dem længere væk fra pædagogisk rækkevidde. Det er nu engang sådan, at jo fattigere man bliver, desto mere udstødt bliver man også af samfundet. Det er jo konsekvensen af det her forslag.

De mennesker, som fru Pia Kristensen mener er uden for pædagogisk rækkevidde, altså nogle, som fru Pia Kristensen er parat til at opgive at få til at fungere ordentligt som en familie ved at hjælpe dem, skal bare have en straf, fordi de ikke gør, som der bliver sagt. Det mener jeg faktisk er udtryk for, at man totalt har opgivet at få nogle mennesker til at fungere i det her samfund.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg må altså sige, at jeg er noget rystet, for hvem er det, der er opgivet? De børn, vi taler om her, er nogle, der er opgivet. Vi har jo opgivet, at for-